

DECIZIE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadî
Iurie Bejenaru
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, recursul declarat de către Antonciuc Ana,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Anei Antonciuc împotriva lui Șterbeț Eugen cu privire la încasarea cheltuielilor de tratament după acordarea gradului de invaliditate, salariului nerealizat pe perioada după atribuirea gradului de invaliditate și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Șterbeț Eugen, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2013 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată,
c o n s t a ță

La 26 februarie 2013, Ana Antonciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva companiei de asigurări "Moldova-Astrovaz" SRL și Șterbeț Eugen, solicitînd încasarea în beneficiul ei sumei de 3177,66 lei cu titlu de cheltuieli de tratament suportate în timpul aflării în staționar în perioada 27 noiembrie 2010 – 10 ianuarie 2011; 10272,65 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru tratamentul ambulatoriu și investigațiile medicale pe perioada după externare din instituția medicală până la moment; 4990 lei ce constituie diferența dintre salariul mediu lunar achitat până la accident și plățile primite pentru concediul medical; 72000 lei cu titlu de salariu nerealizat pe parcursul atribuirii gradului de invaliditate pe un termen de 24 luni de la 28 martie 2011 - până la 31 martie 2013; 83702,8 lei cu titlu de prejudiciu moral și 5000 lei cheltuieli de asistență juridică.

În motivarea acțiunii reclamanta Ana Antonciuc a indicat că la 27 noiembrie 2010, în jurul orelor 22⁵⁰, pârâtul Șterbeț Eugen, conducând autoturismul de model "Mercedes-Benz E 220", nr. de înmatriculare CA 9709 PC, în bază de procură, deplasându-se pe traseul Chișinău-Hâncești, km 8+900 m, cu încălcarea limitei de viteză stabilită, a adus la deraparea autoturismului său pe partea carosabilă cu ieșirea pe banda a doua de circulație, creînd obstacol de circulație autoturismului de model "Mercedes-Benz GL 320", nr. de înmatriculare C 00 025, condus de către Udodovici Vladimir, în rezultatul căruia autoturismele s-au tamponat.

În urma tamponării ambele mijloace de transport au ieșit pe banda de circulație cu sens opus, unde autoturismul de model "Mercedes-Benz GL 320", nr. de înmatriculare C 00 025, a tamponat automobilul de model "Skoda Fabia", nr. de înmatriculare C OK 463, care activa în calitate de taxi, condus regulamentar de către Lotca Serghei.

Sușține reclamantă că în rezultatul accidentului rutier, dânsa în calitate de pasager aflată în automobilul de model "Skoda Fabia", nr. de înmatriculare C OK 463, a primit leziuni corporale grave sub formă de traumă cranio-cerebrală deschisă, manifestată prin contuzie cerebrală medie, hematoame intracerebrale frontal pe stânga, hemoragie subarahnoidiană, fractură denivelată a osului frontal, fractura peretelui inferior orbitei pe stânga, fractura complexului zigomatică-orbital, bilateral, fractura oaselor nazale, hemoxinus maxilar etmoidal, sfenoidal, plagă regiunea frontală, pneumocefalia frontală pe stânga, ce prezintă pericol pentru viață.

Prin sentința Judecătorei Ialoveni din 23 octombrie 2012, Șterbeț Eugen a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal – încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a provocat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, stabilindu-i pedeapsă – 3 ani închisoare, cu privarea dreptului de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 2 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an. Acțiunea civilă privind repararea prejudiciilor materiale și morale a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să decidă instanța de judecată în ordine civilă.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2012, a fost admis apelul declarat de către avocatul său Valentin Guțu, casată sentința Judecătorei Ialoveni din 23 octombrie 2012, în partea admiterii acțiunii civile și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care s-a dispus încasarea din contul lui Șterbeț Eugen în beneficiul ei sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 5000 lei cheltuieli de judecată. În rest, sentința primei instanțe a fost menținută.

Sușține reclamanta că în urma leziunilor corporale cauzate în rezultatul accidentului rutier din 27 noiembrie 2010, a fost internată în Centrul Național Științifico-Practic de Medicina Urgentă, unde s-a aflat la tratament în staționar pe o perioadă de 44 de zile, până la 10 ianuarie 2011, după externare continuând tratamentul ambulatoriu.

Declară Antonciuc Ana că reieșind din prevederile art. 1410 din Codul civil, obligația de reparare a prejudiciului îi revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal, la caz obligația respectivă îi revine lui Șterbeț Eugen, care a cauzat accidentul rutier.

În același timp afirmă că potrivit art. 1418 din Codul civil, în caz de vătămare a integrității corporale sau de altă vătămare a sănătății, autorul prejudiciului are obligația să compenseze persoanei vătămate salariul sau venitul ratat din cauza pierderii sau reducerii capacității de muncă, precum și cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătății - de tratament, de alimentație suplimentară, de protezare, de îngrijire străină, de cumpărarea unui vehicul special, de reciclare profesională etc.

Consideră reclamanta că Șterbeț Eugen urmează să-i achite și salariul nerealizat în mărime de 72000 lei pe perioada a 2 ani de invaliditate (3000 lei salariul lunar, stabilit în baza contractului de muncă din 01 noiembrie 2010 încheiat cu SRL "Proriginal Group" × 24 luni).

Totodată, indică că pe parcursul tratamentului în staționar și ambulatoriu s-a aflat în concediul de boală, unde pentru aceasta perioadă de timp i-a fost achitat 7080 lei. Salariul pentru această perioadă trebuia să fie 12000 lei. Diferența dintre salariu și concediu medical fiind de 4990 lei, sumă care urmează a fi încasată de la compania de asigurări "Moldova-Astrovaz" SRL.

Invocă că în urma tratamentului în staționar a mai suportat cheltuieli suplimentare, care nu au fost acoperite de asigurarea medicală în sumă de 3177,66 lei, fiind nevoită să facă un șir de investigații urgente la instituții medicale private.

Afară de aceasta reiterează reclamanta că după externare din staționar a fost nevoită să suporte cheltuieli și pentru tratamentul ambulatoriu până în prezent în sumă de 10272,65 lei.

Susține că pârâtul Șterbeț Eugen urmează să-i achite și prejudiciul moral pe care îl estimează în mărime de 150000 lei, deoarece pe lângă vătămarea sănătății în rezultatul accidentului rutier a mai suportat și suferințe psihice enorme, a pierdut încrederea că se va trata vreo dată, având în vedere că până în prezent continuă tratamentul, cu probabilitatea că va rămâne invalidă pe toată viața.

Concomitent, menționând că, la 28 martie 2011, Consiliul republican de expertiză a vitalității i-a acordat gradul II de invaliditate pe o perioadă de 12 luni, ulterior la 27 martie 2012 acest grad de invaliditate a fost prelungit încă pe 12 luni – până la 01 aprilie 2013.

Potrivit certificatului de invaliditate nu mai poate îndeplini munca specificată în contractul individual de muncă, din care motiv la 29 martie 2011, a fost nevoită să se concedieze.

Afirmă că deși prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2012, s-a încasat din contul lui Șterbeț Eugen în beneficiul ei suma de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral, totuși această sumă este prea mică și nu corespunde prejudiciului moral real cauzat dînsei.

Invocă reclamanta că de fapt până la emiterea sentinței de condamnare, Șterbeț Eugen i-a achitat suma de 1000 Euro echivalentă sumei de 16297,2 lei conform cursului oficial de schimb valutar la acel moment.

Astfel, consideră că Șterbeț Eugen urmează suplimentar să-i mai achite suma de 83702,8 lei ce constituie diferența dintre suma prejudiciului moral solicitată și încasată.

Pe parcursul examinării pricinii reclamanta și-a concretizat pretențiile din acțiune, ca în final prin cererea din 05 august 2013, solicitând încasarea doar din contul lui Șterbeț Eugen în beneficiul ei sumei de 21825,18 lei cu titlu de cheltuieli de tratament după acordarea gradului de invaliditate până în prezent; 108000 lei cu titlu de salariu nerealizat de către ea pe parcursul atribuirii gradului de invaliditate pe un termen de la 01 aprilie 2011 – 31 martie 2014; 83702,8 lei cu titlu de prejudiciu moral și 2500 lei cheltuieli de asistență juridică.

Concomitent, prin aceeași cerere reclamanta a renunțat la pretențiile înaintate față de compania de asigurări "Moldova-Astrovaz" SRL, invocând că la 02 august 2013 a încheiat cu aceasta o tranzacție de soluționare pe cale amiabilă a litigiului pe marginea cuantumului prejudiciului cauzat aferent accidentului rutier din 27 noiembrie 2010, astfel, în urma negocierilor, ambele părți ajungând de comun acord ca ei să-i fie achitată despăgubirea de asigurare în cuantum de 14816,36 lei (7326,36 lei cheltuieli de tratament suportate + 4990 lei diferența dintre salariul mediu lunar primit până la accident și achitățile primite pentru concediul medical + 2500 lei cheltuieli de asistență juridică).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2013, acțiunea a fost admisă în parte, fiind încasată din contul lui Șterbeț Eugen în beneficiul Anei Antonciuc suma de 20007,20 lei cu titlu de cheltuieli de tratament după acordarea gradului de

invaliditate până în prezent; 108000 lei cu titlu de salariu nerealizat pe parcursul atribuirii gradului de invaliditate și 2500 lei cheltuieli de asistență juridică, în total 130507 lei. A fost încasată din contul lui Șterbeț Eugen în bugetul de stat suma de 3840,22 lei taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, a fost admis apelul declarat de către Șterbeț Eugen, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2013 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 noiembrie 2014, a fost admis recursul declarat de către Antonciuc Ana, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 11 iunie 2014, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2015, a fost admis apelul declarat de către Șterbeț Eugen, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2013 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 07 octombrie 2015, a fost admis recursul declarat de către Antonciuc Ana, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 15 aprilie 2015, cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de către Șterbeț Eugen, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2013 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

La 22 aprilie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Antonciuc Ana, prin intermediul reprezentantului său – avocatul Valentin Guțu, în baza mandatului seria MA nr. 0018692 din 12 februarie 2013, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2013, pe care o consideră legală și întemeiată.

În susținerea recursului Antonciuc Ana a invocat că la emiterea deciziei recurate instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume prevederile art. 25 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 ”Cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule”, până la modificările și completările ulterioare, art. 616 alin. (2) și art. 1398 alin. (1) din Codul civil, aplicând astfel eronat la caz prevederile art. 25 alin. (2¹) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare efectuate prin Legea nr. 94 din 26 aprilie 2012, și art. 22 alin. (5) din aceeași Lege.

Declară că accidentul rutier a avut loc la 27 noiembrie 2010 respectiv la speța dată urmau a fi aplicate prevederile legii care era în vigoare la momentul producerii accidentului rutier, în rezultatul căruia i-a fost cauzată vătămarea gravă a sănătății.

De asemenea, indică recurenta că este neîntemeiată concluzia instanței de apel precum că prin acțiunea sa solicită compensarea repetată a plăților încasate, or, perioada pentru care cere achitarea tuturor cheltuielilor de tratament suportate, precum și, a salariului nerealizat de către ea, se referă la cea după atribuirea ei a gradului de invaliditate, iar compania de asigurări i-a achitat despăgubirea până la stabilirea invalidității.

La 25 mai 2016, în adresa lui Șterbeț Eugen a fost expediată copia recursului declarat de către Antonciuc Ana, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței, însă intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 14 septembrie 2016, recursul declarat de către Antonciuc Ana a fost considerat admisibil.

Reieșind din prevederile art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit art. 241 alin. (1) și alin. (5) CPC, instanța judecătorească adoptă hotărârea în numele legii. În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Din suportul probatoriu prezent la materialele dosarului rezultă că la 26 februarie 2013, Ana Antonciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva companiei de asigurări "Moldova-Astrovaz" SRL și Șterbeț Eugen, solicitând încasarea în beneficiul ei sumei de 3177,66 lei cu titlu de cheltuieli de tratament suportate în timpul aflării în staționar în perioada 27 noiembrie 2010 – 10 ianuarie 2011; 10272,65 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru tratamentul ambulatoriu și investigațiile medicale pe perioada după externare din instituția medicală până la moment; 4990 lei ce constituie diferența dintre salariul mediu lunar achitat până la accident și plățile primite pentru concediul medical; 72000 lei cu titlu de salariu nerealizat pe parcursul atribuirii gradului de invaliditate pe un termen de 24 luni de la 28 martie 2011 - până la 31 martie 2013; 83702,8 lei cu titlu de prejudiciu moral și 5000 lei cheltuieli de asistență juridică.

Pe parcursul examinării pricinii recurenta-reclamantă și-a concretizat pretențiile din acțiune, ca în final prin cererea din 05 august 2013, solicitând încasarea doar din contul intimatului-pârît Șterbeț Eugen în beneficiul ei sumei de 21825,18 lei cu titlu de cheltuieli de tratament după acordarea gradului de invaliditate până în prezent; 108000 lei cu titlu de salariu nerealizat de către ea pe parcursul atribuirii gradului de invaliditate pe un termen de la 01 aprilie 2011 – 31 martie 2014; 83702,8 lei cu titlu de prejudiciu moral și 2500 lei cheltuieli de asistență juridică.

Concomitent, prin aceeași cerere reclamanta a renunțat la pretențiile sale înaintate față de compania de asigurări "Moldova-Astrovaz" SRL, invocând că la 02 august 2013 a încheiat cu aceasta o tranzacție de soluționare pe cale amiabilă a litigiului pe marginea cuantumului prejudiciului cauzat aferent accidentului rutier din 27 noiembrie 2010, în urma negocierilor, ambele părți ajungând de comun acord ca ei să-i fie achitată despăgubirea de asigurare în mărime de 14816,36 lei (7326,36 lei cheltuieli de tratament suportate + 4990 lei diferența dintre salariul mediu lunar primit până la accident și achitățile primite pentru concediul medical + 2500 lei cheltuieli de asistență juridică).

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2013, acțiunea a fost admisă în parte, fiind încasată din contul lui Șterbeț Eugen în beneficiul Anei Antonciuc suma de 20007,20 lei cu titlu de cheltuieli de tratament după acordarea gradului de invaliditate până în prezent; 108000 lei cu titlu de salariu nerealizat pe parcursul atribuirii gradului de invaliditate și 2500 lei cheltuieli de asistență juridică, în total 130507 lei. A fost încasată din contul lui Șterbeț Eugen în bugetul de stat suma de 3840,22 lei taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de către Șterbeț Eugen, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 decembrie 2013 și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

Instanța de apel și-a motivat soluția prin faptul că obligația de a achita integral prejudiciul material suportat de către Antonciuc Ana, ca urmare a leziunilor corporale cauzate prin accidentul rutier, îi revine companiei de asigurări "Moldova-Astrovaz" SRL potrivit contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto și legislației în vigoare.

Afară de aceasta a mai concluzionat instanța de apel că pretențiile Anei Antonciuc privind încasarea din contul intimatului-pârît Șterbeț Eugen în beneficiul acesteia sumei de 21825,18 lei cu titlu de cheltuieli de tratament după acordarea gradului de invaliditate până în prezent; 108000 lei cu titlu de salariu nerealizat de către ea pe parcursul atribuirii gradului de invaliditate pe un termen de la 01 aprilie 2011 – 31 martie 2014; 83702,8 lei cu titlu de prejudiciu moral și 2500 lei cheltuieli de asistență juridică, sunt neîntemeiate înaintate cu scopul încasării repetate ale acestor plăți, având în vedere că prin Acordul din 02 august 2013, compania de asigurări "Moldova-Astrovaz" SRL a achitat recurenteii-apelante suma despăgubirii de asigurare în mărime de 14816,36 lei, cu care aceasta a fost de acord, iar prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2012, din contul lui Șterbeț Eugen a fost încasată în beneficiul recurenteii suma de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 5000 lei cheltuieli de judecată.

În speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră soluția dată în prezentul litigiu drept una eronată, or, instanța de apel s-a expus în privința raționamentului respingerii acțiunii, fără a elucida următoarele aspecte.

După cum rezultă din actele pricinii la 27 noiembrie 2010 a fost produs accidentul rutier în rezultatul căruia recurenteii-reclamante Ana Antonciuc i-au fost cauzate vătămări grave ale integrității corporale.

Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 23 octombrie 2012, vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal – încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, care a provocat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, a fost recunoscut Șterbeț Eugen, căruia i-a fost stabilită pedeapsă de 3 ani închisoare, cu privarea dreptului de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 2 ani, iar în baza art. 90 Cod penal executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an. Acțiunea civilă privind repararea prejudiciilor materiale și morale a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să decidă instanța de judecată în ordine civilă.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2012, a fost admis apelul declarat de către Antonciuc Ana prin intermediul avocatului Valentin Guțu, casată sentința Judecătoriei Ialoveni din 23 octombrie 2012, în partea admiterii acțiunii civile și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, prin care s-a dispus încasarea din contul lui

Șterbeț Eugen în beneficiul ei sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 5000 lei cheltuieli de judecată. În rest, sentința primei instanțe a fost menținută (f.d. 86-90, vol. I).

Se reține că prin tranzacția din 02 august 2013, încheiată între Antonciuc Ana și compania de asigurări "Moldova-Astrovaz" SRL, ultima a achitat primei suma despăgubirii de asigurare în cuantum de 14816,36 lei (7326,36 lei cheltuieli de tratament suportate + 4990 lei diferența dintre salariul mediu lunar primit până la accident și achitățile primite pentru concediul medical + 2500 lei cheltuieli de asistență juridică) (f.d. 113, vol. I).

În contextul enunțat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel abuziv a examinat prezenta cauză, concluzionând că obligația de achitare a prejudiciului suportat de către Antonciuc Ana, ca urmare a leziunilor corporale cauzate prin accidentul rutier din 27 noiembrie 2010, îi revine companiei de asigurări "Moldova-Astrovaz" SRL potrivit contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto și legislației în vigoare, or, reieșind din prevederile art. 25 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 "Cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule", până la modificările și completările ulterioare, în vigoare la momentul asigurării unității de transport și producerii accidentului rutier, asiguratorul este obligat să repare prejudiciul doar pentru perioada de incapacitate temporară de muncă a părții prejudiciate în rezultatul accidentului rutier.

Acest fapt rezultă și din tranzacția din 02 august 2013, încheiată între Antonciuc Ana și compania de asigurări "Moldova-Astrovaz" SRL, potrivit căruia compania de asigurare a achitat Anei Antonciuc toate cheltuielile de tratament suportate, precum și, diferența dintre veniturile nete ale acesteia, doar pentru perioada spitalizării și a concediului medical, adică până la stabilirea gradului de invaliditate.

Însă, din sensul prezentei acțiuni rezultă că recurenta-reclamantă solicită încasarea din contul intimatului-pârț Șterbeț Eugen a tuturor cheltuielilor de tratament suportate de către ea după acordarea gradului de invaliditate până în prezent, precum și, a salariului nerealizat pe parcursul atribuirii gradului de invaliditate pe un termen de la 01 aprilie 2011 – 31 martie 2014.

Prin urmare, prevederile art. 25 alin. (2¹) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare efectuate prin Legea nr. 94 din 26 aprilie 2012, potrivit căroră asiguratorul este obligat să achite persoanei păgubite inclusiv și despăgubirea de asigurare în cazul stabilirii invalidității ca urmare a vătămărilor corporale, care include diferența dintre venitul mediu lunar și pensia de invaliditate pe perioada până la anularea invalidității, la cazul speței, neavând incidență.

Or, reieșind din prevederile art. 6 alin. (1) și (2) din Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare. Legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare.

Altfel zis, obligația reparării prejudiciului cauzat părții prin reducerea capacității de muncă și stabilirea gradului de invaliditate nu îi revine asiguratorului, ci persoanei vinovate de producerea accidentului rutier, adică lui Șterbeț Eugen, circumstanță pe care instanța de apel nu a verificat-o și nu a înlăturat-o.

În temeiul celor precitate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție apreciază decizia instanței de apel drept una arbitrară.

Pe cale de consecință, instanța de recurs concluzionează asupra necesității admiterii recursului declarat de către Antonciuc Ana, casării deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016 și remiterii pricinii spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecători, având în vedere că instanța de apel, aplicând eronat în speța dată, cu efect retroactiv, prevederile legii noi, s-a limitat doar la faptul că prin Acordul din 02 august 2013, compania de asigurare ”Moldova-Astrovaz” SRL a achitat deja Anei Antonciuc suma despăgubirii de asigurare pentru prejudiciul cauzat în urma accidentului rutier din 27 noiembrie 2010, fără a se expune asupra argumentelor apelantului Șterbeț Eugen privind cuantumul sumei încasate de către prima instanță cu titlu de despăgubire.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel pronunțată nu satisface standardele procedurale ale legalității și temeiniciei unui act judecătoresc, omisiune care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la examinarea pricinii în ordine de recurs, și reiterând lipsa temeiurilor legale de a restitui cauza spre rejudecare în prima instanță (art. 432 alin. 3 lit. d) și f) CPC), Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Ana Antonciuc, a casa integral decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând pricina, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Ana Antonciuc.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Anei Antonciuc împotriva lui Șterbeț Eugen cu privire la încasarea cheltuielilor de tratament după acordarea gradului de invaliditate, salariului nerealizat pe perioada după atribuirea gradului de invaliditate și repararea prejudiciului moral, cu remiterea pricinii civile spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Nicolae Craiu